

“मीठे बच्चे— हुन त बाबा तिम्नो सम्मुख हुनुहुन्छ तर याद तिमीले शान्तिधाम घरमा गर्नु पर्छ। तिम्नो बुद्धियोग सदा माथि लट्किइरहोस्।”

प्रश्नः— अहोभाग्य कुन बच्चाहरूको भनिन्छ र किन?

उत्तरः— जुन बच्चाहरूको बुद्धिमा बाबाको ज्ञान बस्छ, उसको हुन्छ अहोभाग्य किनकि ज्ञान मिल्नाले सद्गति हुन्छ। तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। बाँकी जबसम्म ज्ञान हुँदैन, तबसम्म कसैले शिवबाबामा शरीर नै होमिदेओस् तर प्राप्ति केवल अल्पकालको हुन्छ। बाबाको वर्सा मिल्दैन। भक्तिमा भावनाको अल्पकालको फल मिल्छ (चना) मिल्छ, सद्गति मिल्दैन।

ओम् शान्ति। बच्चाहरूको दिलमा सदैव रहन्छ— बाबा आएर हामीलाई पढाउनुहुन्छ। यहाँ त सम्मुख बसेका छौ। बुद्धिमा आउँछ— हाम्रो बाबा आउनु भएको छ। कल्प पहिले जस्तै फेरि हामीलाई राजयोग सिकाएर पवित्र बनाएर साथमा लैजानुहुन्छ। यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ। हामीले जति पुरुषार्थ गछौं, त्यति गएर उच्च पद पाउँछौं। यो बुद्धिमा रहन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ— अब भक्तिमार्ग खतम हुनु छ। भक्ति र ज्ञान दुवै सँगसँगै चल्दैनन्। मनुष्यहरूले जुन पनि पूजा आदि गर्छन्, शास्त्र आदि पढ्छन् त्यो कुनै ज्ञान होइन। त्यो भक्ति हो। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू वेद-शास्त्र आदि अध्ययन गर्नु, जप-तप आदि गर्नु यो जे जति भक्ति आधा कल्पदेखि गर्दै आएका छौ, त्यसलाई ज्ञान भनिँदैन। ज्ञानको सागर एक मात्र बाबा हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीलाई बिलकुल सही बाटो बताउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू मलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ। कुनै पनि देहधारीलाई याद गर्नु हुँदैन। बुद्धियोग माथि लट्किरहेको हुनु पर्छ। यस्तो होइन बाबा यहाँ हुनुहुन्छ बुद्धि पनि यहाँ रहोस्। हुन त बाबा यहाँ हुनुहुन्छ, तर पनि तिमीले बुद्धियोग वहाँ शान्तिधाममा लगाउनु पर्छ। ज्ञान छ नै एक सेकेन्डको। भक्ति त आधा कल्प चल्थ्यो र आधाकल्प तिमीलाई वर्सा मिल्नु छ। भक्ति र ज्ञान दुवै सँगसँगै हुन सक्दैनन्। दिन र रात अलग-अलग हुन्छन्। यो हो बेहदको दिन र रात। ब्रह्माको दिन नै बी.के को दिन। बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी देवता बनिरहेका छौं। सत्ययुगलाई भनिन्छ जीवन मुक्तिधाम। यो हो जीवनबन्धधाम। यतिबेला सबै रावणको बन्धनमा छन् शोकवाटिकामा छन्। तिमीलाई अहिले थाहा भएको छ— शोकवाटिका केलाई र अशोक वाटिका केलाई भनिन्छ। भक्ति हो उत्रिने मार्ग।

बाबा भन्नुहुन्छ— अब वापस मुक्तिधाम जानु छ। यसरी कसैले भन्न सक्दैन— मेरा बच्चाहरू अब सबै मुक्तिधाम जानु छ अर्थात् जीवनबन्ध देखि मुक्त हुनु छ। फेरि पहिला कुनचाहिँ धर्म जीवन मुक्तिमा आउँछ? यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— खेल सारा यहाँको नै हो। बाँकी बीचमा क्रमशः अरू पनि आउँछन्। हाम्रो उनीहरू सँग कुनै सम्बन्ध छैन। ज्ञान र भक्तिका कुरा मनुष्यहरूले बुझ्न सक्दैनन्। उनीहरूको पार्ट नै छैन। पार्ट छ नै तिमी ब्राह्मणहरूको। सत्ययुग आदिमा देवी-देवता नै थिए, अहिले कलियुगमा अनेक धर्म छन्। तिम्नो यो हो पुरुषोत्तम जन्म, कल्याणकारी जन्म। यो संगमको रमाइलो युग हो नि। तिमीलाई थाहा छ— लौकिक पिताका पनि हामी हौं फेरि जीवन छँदै पारलौकिक पिताका बनेका छौं। लौकिक पिता पनि छन् र पारलौकिक पिता पनि उपस्थित हुनुहुन्छ। तिम्नो आत्माको भन्छ— बाबा हजुर परमधाम देखि आउनु भएको

छ, हामीलाई वापस लैजान। बाबाले बच्चाहरू सँग नै कुरा गर्न सक्नुहुन्छ। जसरी आत्मालाई यी आँखाले देख्न सकिँदैन, त्यसैगरी परमात्मालाई पनि देख्न सकिँदैन। हो, दिव्य दृष्टिले साक्षात्कार हुन सक्छ। देखाउँछन्- विवेकानन्दलाई साक्षात्कार भएको, रामकृष्णको आत्मा निस्किएर उनमा समाहित भएको। तर आत्मा त समाहित त हुन सक्दैन। बाँकी आत्माको साक्षात्कार हुन्छ। परमात्माको पनि यथार्थ रूप बिन्दु हो। तर गायन गरिएको छ- उहाँ हजारौं सूर्य भन्दा पनि तेजोमय हुनुहुन्छ। त्यसैले परमात्माले यदि त्यस्तै साक्षात्कार नगराउने हो भने कसैले विश्वास गर्दैनन्। बिन्दु रूपको साक्षात्कारले कसैले बुझ्न सक्दैनन् किनकि उहाँलाई कसैले जान्दैन जान्दैनन्। यो नयाँ कुरा बाबाले नै बताउनुहुन्छ। परम आत्मा ठूलो चीज त हुन सक्नुहुन्छ। उहाँ अति सूक्ष्म भन्दा सूक्ष्म हुनुहुन्छ। उहाँ भन्दा सूक्ष्म केही पनि छैन। यो पनि तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- आत्मा र परमात्मा जुन बिन्दु रूप छन्, उनीहरूमा सारा पार्ट निश्चित छ। आत्मामा ८४ जन्मको आ-आफ्नो पार्ट निश्चित छ। कति विचित्र कुरा छ। बाबा सिवाय कसैले सम्झाउन सक्दैन। यो कुरा तिमीले वेलायतकालाई सम्झायौ भने अचम्म मान्छन् र तिमीमाथि बलिहार जान्छन्। प्राचीन भारतको ज्ञान र योग तिमीले नै सम्झाउन सक्छौ। सबै भन्दा पहिला यो सम्झाउनु छ- आत्मा परमात्मा के वस्तु हुन्। आत्माको लागि भन्छन्- तारा जस्तै छ। परमात्माको लागि भन्दैनन्- उहाँ तारा हुनुहुन्छ। आत्मा कुनै साना-ठूला हुँदैनन्। सबै हुन्छन् नै उस्तै बिन्दु समान, जसले एक शरीर छोडेर अर्कोमा प्रवेश गर्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- ड्रामामा जे हुन्छ त्यो निश्चित छ। चक्र घुमिरहन्छ। यो सबै बुद्धिमा यथार्थमा आउनु पर्छ। दुनियाँले त यी सबै कुरा जानेका छैनन्। सबै भन्दा तीव्र गति आत्माको हुन्छ, एक सेकेन्डमा कहाँको कहाँ पुग्छ। सेकेन्डमा जीवन मुक्ति मिल्छ। त्यसैले सेकेन्डमा आत्मा पनि त्यहाँ पुग्छ। आत्माले भन्छ- म भन्दा तीव्र अरू केही छैन। म भन्दा सानो अरू केही हुँदै हुँदैन। सानो आत्मामा सारा ज्ञान हुन्छ। बाबालाई भनिन्छ भगवान् ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। पहिले भनिन्थ्यो भगवान्ले सबैथोक जान्नुहुन्छ। यसको अर्थ यो होइन- एक एकको मनलाई जान्नुहुन्छ। यो त ड्रामामा सबैथोक निश्चित छ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ- म यस वृक्षको बीज रूप हुँ। वृक्षको बीज यदि चैतन्य भए सम्झाउँथ्यो- म यस्तो धर्तीमा रहन्छु भनेर। गायन पनि गरिएको छ- ब्रह्माद्वारा मनुष्य सृष्टि रचिन्छ। बीज त एक हुनुहुन्छ नि। तिमी आत्माले यहाँ शरीर धारण गरेर पार्ट खेल्छौ। बाबा कसरी आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ- यो तिमी बच्चाहरूलाई अहिले थाहा भएको छ। बाबा आएर ज्ञान दिनुहुन्छ, सदैव बसिराख्नु हुन्छ। बाबाले बताउनु भएको छ- जब वृक्षको अन्तिम अवस्था हुन्छ, तब नै म आउँछु। अहिले सहायताको लागि धेरै यज्ञ रचिन्छन्। यो हो रुद्रज्ञान यज्ञ। कृष्ण ज्ञान यज्ञ हुन सक्दैन। कृष्ण त देवता थिए। द्वापरमा त आउन सक्दैनन्। देवता फेरि क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्छन्। कृष्ण देवता फेरि द्वापरमा कसरी आउन सक्छन्? रावण राज्यमा देवताहरूले पाइला राख्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- आत्मा अविनाशी हो। आत्मामा नै संस्कार रहन्छ। शरीर त खतम हुन्छ। आत्मामा नै राम्रा वा नराम्रा संस्कार रहन्छन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- जति पनि मनुष्यमात्र छन्, उनीहरू ड्रामा प्लान अनुसार चलिरहेका छन्। पहिले यो जान्दैनथ्यो- सृष्टि केको आधारमा चल्छ? ईश्वरको आधारमा त होइन। यो त बनिबनाउ खेल हो, जुन घुमिरहन्छ। यस्तो होइन ईश्वरको आधारमा

अडिएको छ। जसरी तिम्पो पार्ट छ, त्यस्तै परमात्माको पनि पार्ट छ। साक्षात्कार पनि मैले गराउँछु। भक्तिमार्गमा हरेकको मनोकामना अल्पकालको लागि पूरा हुन्छ। दान-पुण्य आदि जे गछन्, त्यसको अल्पकालको लागि सुख मिल्छ। अलिकति सुख मिल्छ फेरि यस्तो कर्म गछन् जुन त्यसलाई भोग्न पर्छ। भन्छन् भाग्यमा जे छ त्यही हुन्छ। भक्तिमार्गमा मेहनत गछन्, मिल्छ के? अल्पकालको सुख। शिवबाबा माथि शरीर पनि होमिदिन्छन् तैपनि मिल्छ अल्पकालको सुख, वर्सा त मिल्न सक्दैन। काशी कलवट खाने समयमा विकर्म त विनाश हुन्छ फेरि सुरु हुन्छ। त्यसैले भावनाको अल्पकालको सुख भयो नि। ज्ञानमार्गमा हेर तिमीलाई कति मिल्छ। एकदम तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। कसैको बुद्धिमा यदि यो ज्ञान आयो भने अहो भाग्य। ज्ञानद्वारा सद्गति हुन्छ। यसलाई नलेज भनिन्छ। यो बाबा सिवाय कसैले दिन सक्दैन। शास्त्र कति धेरै पढ्छन्। धेरै समझदार बन्छन् फेरि त्यो संस्कार लिएर जान्छन्। ठीक छ उनीहरूलाई मिल्छ के? अल्पकालको सुख, अरू त केही हुँदैन। तल झर्दै नै आउँछन्। मानौं कसैको राजाको घरमा जन्म हुन्छ, खुशी मनाउँछन् राजकुमारै होस्, तर तिमीले भन्छौ उसलाई अल्पकालको सुख मिल्यो। कहाँ हामीलाई बाबाले विश्वको मालिक बनाएर बादशाही दिनुहुन्छ, कहाँ त्यो अल्पकालको सुख। कसैले धेरै दान गछन्। गएर राजाको पासमा जन्म लिएर पनि तिम्पो तुलनामा अल्पकालको सुख मात्र हो। त्यसैले अब राजाई पदको पुरुषार्थ गर्नु पर्छ, लौकिक पिता पनि बच्चाहरूलाई देखेर धेरै खुशी हुन्छन्। यहाँ हुनुहुन्छ बेहदका माता-पिता, जसबाट २१ जन्मको सुख मिल्छ। आजकल हेर दुनियाँमा दुःख बढ्दै गइरहेको छ। अब दुःखधामको अन्त्य हुन्छ। पारलौकिक पिताबाट बच्चाहरूलाई के मिल्छ? लौकिकबाट के मिल्छ? फरक कति छ? यहाँ कर्म अनुसार कोही गरिब बन्छन्— कोही कस्ता बन्छन्। वहाँ गरिब पनि सुखी रहन्छन्। नाम नै छ सुखधाम। यो हो दुःखधाम। संन्यासीहरूले भन्छन् हामीले घरबार छोडेका छौं, पवित्र बनेका छौं, विश्वलाई पवित्र राख्नको लागि। सरकारले पनि उनीहरूको मान राख्छ। तर दुःखधामलाई सुखधाम बनाउने यो बाबाको काम हो। सर्वलाई शान्तिधाम, सुखधाम लैजानु छ किनकि यहाँ त सारा दुनियाँको सवाल छ। विश्व जब श्रेष्ठाचारी थियो, तब देवताहरू थिए। बाबाले निबन्ध दिनुहुन्छ, युक्तिले लेख्नु पर्छ। देवताहरूले ८४ जन्मको चक्कर लगाएर आएका छन् फेरि मनुष्यबाट देवता बन्छन्। मनुष्यबाट देवता बाबाले नै बनाउनुहुन्छ, अरू कसैको तागत छैन। संन्यासीहरूबाट विश्वलाई केही फाइदा छ। पवित्र रहन्छन्, पहिले त रचयिताले रचनाको लागि भन्थे बेअन्त्य छ, हामीले जान्दैनौं। अहिले त भन्छन् हामी भगवान् हौं। तत्त्वलाई याद गर्नाले विकर्म विनाश हुँदैन। बाबाको महावाक्य छ— म एकलाई याद गर्नु भने तिम्पो विकर्म विनाश हुन्छ। पतित-पावन म हुँ। सारा दुनियाँलाई आएर पावन बनाउँछु। सारा पुरानो दुनियाँलाई आगो लाग्नु छ। सारा दुनियाँ अज्ञान निद्रामा सुतेको छ। ड्रामा प्लान अनुसार सारा दुनियाँ नास्तिक छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर सबैलाई आस्तिक बनाउँछु। अहिले जो बिलकुल तमोप्रधान बनेका छन्, उनीहरूले आफूलाई भगवान् भन्छन्। तिमी त यो सृष्टि चक्रको रहस्य जान्नाले चक्रवर्ती राजा बन्छौ। महावीर बन्छौ। तिमीलाई त प्रारब्धमा भाग्य मिल्छ। उनीहरूलाई के मिल्छ? अल्पकालको सुख। तिमीले मायामाथि जित प्राप्त गर्छौ। स्वदर्शन चक्र तिमी ब्राह्मणहरूको हो। विष्णुको मन्दिरलाई नर-नारायणको मन्दिर भनिन्छ। वास्तवमा लक्ष्मी-नारायणका त दुई-दुई हात हुनु पर्ने। तर उनीहरूलाई पनि ४ हातहरू दिएका छन्। लक्ष्मी-नारायण त अलग हुन् नि। यदि उनीहरू ४ हात भएका हुन् भने उनीहरूको सन्तान पनि

४ हात भएका हुनुपर्ने। यस्तो त होइन। हेर, बाबाले कति राम्रो सँग सम्झाउनुहुन्छ। अहिले तिमी समझदार मास्टर नलेजफुल बनेका छौ। पतितहरूलाई पावन बनाउनु छ। घरकालाई उठाउनु पर्छ। घरलाई पनि मन्दिर बनाउनु छ। बच्चाहरूले भन्छन्— बाबा फलानोको बुद्धिको ताला खोलिदिनुहोस्। अहिले म केवल यो काम गर्नको लागि बसेको हुँ र? तिमी त ब्राह्मणीहरू हौ भूँ-भूँ तिमीले गर्नु छ। ब्राह्मणहरूले सेवा गर्नु छ। पद पनि तिमीहरूले पाउनु छ। म निष्काम सेवाधारी हुँ, अरू कोही निष्काम हुन सक्दैन। मैले तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउँछु। म बन्दिनँ। घर पनि तिमी बच्चाहरूको लागि बनाइएका हुन्। म त पुरानो कुटियामा बसेको छु। मेरो लागि पुरानो घर, पुरानो शरीर छ। शिवबाबा पुरानो तनमा रहनु हुन्छ भने फेरि यिनी कहाँ जान्छन्? निष्काम सेवा एक बाबाले नै गर्न सक्नु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— बाबाबाट हामीले विश्वको मालिकपनको वर्सा लिन्छौं त्यसैले खुशीले झोली भर्नु पर्छ। हेर ज्ञान कति उच्च छ। भक्तिमा त के-के दान-पुण्य, जपतप आदि गर्नु पर्छ। सद्गति दाता त एक बाबा हुनुहुन्छ। बाबाले आएर ज्ञान घृत थप्नु भएको छ। सत्ययुगमा सबैको ज्योति बलेको हुन्छ। तर वहाँ हामी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनेका हौं भन्ने ज्ञान रहँदैन। त्यो हुन्छ प्रारब्ध, फेरि नयाँ चक्र सुरु हुन्छ। यो अनादि छ। सूर्य उदाउँछ र फेरि अस्ताउँछ, यो धर्तीको चक्र हो। यस्तो होइन ईश्वरले घुमाउनु हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) घर-घरलाई मन्दिर बनाउनु छ। परिवारको पनि सेवा गर्नु छ। उच्च ज्ञानको स्मरण गरेर खुशीले झोली भर्नु छ।
- २) कुनै पनि देहधारीलाई याद गर्नु छैन। आफ्नो बुद्धियोग माथि लट्काउनु छ। रमाइलो संगमयुगमा जीवन छँदै पारलौकिक बाबाको बन्नु छ।

वरदानः— ज्ञान, गुण र शक्तिहरूले सम्पन्न बनेर दान गर्ने महादानी भव

सारा दिनमा जति पनि आत्मा सम्बन्ध-सम्पर्कमा आउँछन्, उनलाई महादानी बनेर कुनै न कुनै शक्तिको, ज्ञानको, गुणहरूको दान देऊ। दान शब्दको रूहानी अर्थ हुन्छ सहयोग दिनु। तिमी सँग ज्ञानको खजाना पनि छ भने शक्तिहरूको र गुणहरूको खजाना पनि छ। यी सबैमा सम्पन्न बन, एकमा मात्र होइन। जस्तो सुकै आत्मा होस्, गाली दिने, निन्दा गर्ने पनि होस्— उसलाई पनि आफ्नो वृत्ति वा स्थितिद्वारा गुण दान देऊ।

स्लोगनः— जो एक बाबाबाट प्रभावित हुन्छ, उसमाथि कुनै पनि आत्माको प्रभाव पर्न सक्दैन।